

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. /๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายพุทธิพงษ์ ฤชัย ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจ
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ
ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโหล อำเภอบ้านโหล จังหวัด
ลำพูน วาระที่ ๒ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔,
๑๖๗, ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง และเอกสารประกอบคำร้อง พอวินิจฉัย
ได้แล้ว จึงให้งดไต่สวน ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน วาระที่ ๒ ตามประกาศคณะกรรมการ
การเลือกตั้งลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของตน ได้แก่ รายการเงินลงทุน
๓ รายการ รวมมูลค่า ๔,๗๘๐,๐๐๐ บาท

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความและสามารถใช้มาตรการบังคับทาง
การเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การแจ้งยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิมคือจำคุกไม่เกินหก
เดือนและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะ
กระทำความผิดบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง แต่เมื่อ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้บัญญัติ
อายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้
บังคับ ดังนั้น หากผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาศาลภายในกำหนด ๕ ปี นับแต่วัน
กระทำความผิด คดีย่อมเป็นอันขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อ

ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ
เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ การ
ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งต่อผู้ร้องในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินให้ถูกต้องครบถ้วน อัน
เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอัน
เป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องถือว่าการกระทำความผิดดังที่ผู้ร้องอ้างเกิดขึ้นใน
วันดังกล่าว แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี แต่ก็
ปรากฏว่ายังไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาล ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่งมาศาลและได้รับการประกันตัวไปเมื่อวันที่
๒ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว คดีส่วนอาญาจึงเป็นอันขาดอายุความ และมีผล
ให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) จึง
ไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง
ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของ
ผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในฐานะ
พลเมืองของรัฐซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา ศาลจะมีอำนาจบังคับใช้มาตรการ
ดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อได้วินิจฉัยชี้ขาดคดีในส่วนอาญาแล้ว การที่กฎหมายกำหนดให้มาตรการบังคับทาง
การเมืองรวมเป็นส่วนหนึ่งของคดีอาญาเช่นนี้ ย่อมไม่อาจแยกออกจากการวินิจฉัยความผิดทางอาญาได้
และต้องถือว่าเป็นโทษที่เกี่ยวเนื่องกับโทษทางอาญา การใช้มาตรการบังคับทางการเมืองดังกล่าว จึง

(อม.๔๒)

- ๔ -

ต้องอยู่ภายใต้บังคับกำหนดอายุความทางอาญาด้วย เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปแล้ว ย่อม
ไม่อาจนำมาตราการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ และไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย
ปัญหาข้ออื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายสุนทร เฟื่องวิวัฒน์

(อม.๒๙)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. /

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
นายพุดผิงษ์ ฤชัย	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมือง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโอง อำเภอบ้านโอง จังหวัดลำพูน ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

และขอให้ลงโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) มาตรา ๘๑ มาตรา ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้องประกอบเอกสารท้ายคำร้องและคำให้การผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโอง อำเภอบ้านโอง จังหวัดลำพูน ต่อมาได้ลาออกเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ และเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง โดยไม่ได้แสดงรายการเงินลงทุน บริษัท แมกซอน โลฟ คลอิลิตี้ จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หุ้นละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท รายการเงินลงทุน บริษัท ๙๙ ล้าน จำกัด จำนวน ๘,๐๐๐ หุ้น หุ้นละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท และรายการเงินลงทุน บริษัท โปร-เทค อินเตอร์เทรด จำกัด จำนวน ๑๙,๘๐๐ หุ้น หุ้นละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท คดีมีปัญหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโอง อำเภอบ้านโอง จังหวัดลำพูน หรือไม่ คดีขาดอายุความหรือไม่ และจะเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ ซึ่งคดีพอวินิจฉัยได้แล้วโดยไม่ต้องไต่สวนอีกต่อไป จึงให้งดการไต่สวน เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ

ความผิดยังคงบัญญัติให้การจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิมคือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง แต่เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้บังคับ ดังนั้น หากผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มาศาลภายในกำหนด ๕ ปี นับแต่วันกระทำความผิด คดีย่อมเป็นอันขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งต่อผู้ร้องในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินให้ถูกต้องครบถ้วน อันเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องถือว่าการกระทำความผิดดังที่ผู้ร้องอ้างเกิดขึ้นในวันดังกล่าว แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี แต่ก็ปรากฏว่ายังมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มาศาล ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่งมา

ศาลและได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวไปเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว คดีส่วนอาญาจึงเป็นอันขาดอายุความ และมีผลให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) จึงไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในฐานะพลเมืองของรัฐซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา ศาลจะมีอำนาจบังคับใช้มาตรการดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อได้วินิจฉัยชี้ขาดคดีในส่วนอาญาแล้ว การที่กฎหมายกำหนดให้มาตรการบังคับทางการเมืองเป็นส่วนหนึ่งของคดีอาญา เช่นนี้ ย่อมไม่อาจแยกออกจากการวินิจฉัยความผิดทางอาญาได้และต้องถือว่าเป็นโทษที่เกี่ยวเนื่องกับโทษทางอาญา การใช้มาตรการบังคับทางการเมืองดังกล่าว จึงต้องอยู่ภายใต้บังคับกำหนดอายุความทางอาญาด้วย เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปแล้ว ย่อมไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ และไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาข้ออื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

พิพากษายกคำร้อง

นายเกษิตศ มงคลศิริภัทรา

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ เมื่อนับถึงวันที่ผู้กล่าวหา มาศาลวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ เกินกำหนดห้าปี คดีส่วนอาญาจึงเป็นอันขาดอายุความ สิทธินาคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) จึงไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ศาลไม่อาจพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดได้ จึงเป็นกรณีที่ยังไม่มีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหา ศาลย่อมไม่อาจสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ และเป็นกรณีไม่ได้วินิจฉัยชี้ขาดตามที่ผู้ร้องเสนอ ศาลย่อมไม่อาจสั่งห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาข้ออื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

จึงวินิจฉัยยกคำร้อง.

นายเสรี เพศประเสริฐ

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. /๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายพุฒิพงษ์ ฤชาชัย	ผู้ถูกกล่าวหา
เรื่อง		การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน	

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโอง อำเภอบ้านโอง จังหวัดลำพูน วาระที่ ๒ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๘๘ กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารตามคำร้องและคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโอง อำเภอบ้านโอง

จังหวัดลำพูน วาระที่ ๒ ตามประกาศคณะกรรมการเลือกตั้งลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา คือ เงินลงทุนในบริษัท ๓ รายการ รวมเป็นเงิน ๔,๗๘๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นในกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๒

ปัญหาข้อกฎหมายซึ่งต้องวินิจฉัยก่อนว่า ความผิดตามคำร้องของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า ขณะผู้ร้องยื่นคำร้องมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับและให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ในส่วนอายุความนั้นเมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้บัญญัติเรื่องอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้บังคับแก่ความผิดในคดี เมื่อความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ จึงมีอายุความห้าปี ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัว

ผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าวนับแต่วันกระทำความผิด คดีเป็นอันขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบอันมีมูลมาจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ความผิดย่อมเกิดขึ้นในวันที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องคือวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ซึ่งอยู่ภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดก็ตาม แต่เมื่อได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งพ้นกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด คดีส่วนอาญาจึงขาดอายุความ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) และมาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม เมื่อความผิดส่วนอาญาขาดอายุความอันมีผลให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ หรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นางสาวสิริกานต์ มีจุล

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. /๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายพุทธพิพงษ์ ฤชัย ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึง
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ
ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโอง อำเภอบ้านโอง จังหวัด
ลำพูน วาระที่ ๒ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔,
๑๖๗, ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง และเอกสารประกอบคำร้อง พอวินิจฉัย
ได้แล้ว จึงให้งดไต่สวน ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านโอง อำเภอบ้านโอง จังหวัดลำพูน วาระที่ ๒ ตามประกาศคณะกรรมการ
การเลือกตั้งลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของตน ได้แก่ รายการเงินลงทุน
๓ รายการ รวมมูลค่า ๔,๗๘๐,๐๐๐ บาท

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความและสามารถใช้มาตรการบังคับทาง
การเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การจูงใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิมคือจำคุกไม่เกินหก
เดือนและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะ
กระทำความผิดบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง แต่เมื่อ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้บัญญัติ
อายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้
บังคับ ดังนั้น หากผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มาศาลภายในกำหนด ๕ ปี นับแต่วัน
กระทำความผิด คดีย่อมเป็นอันขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อ

ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ
เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ การ
ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งต่อผู้ร้องในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินให้ถูกต้องครบถ้วน อัน
เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอัน
เป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องถือว่าการกระทำความผิดดังที่ผู้ร้องอ้างเกิดขึ้นใน
วันดังกล่าว แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี แต่ก็
ปรากฏว่ายังไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาล ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่งมาศาลและได้รับการประกันตัวไปเมื่อวันที่
๒ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว คดีส่วนอาญาจึงเป็นอันขาดอายุความ และมีผล
ให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) จึง
ไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง
ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของ
ผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในฐานะ
พลเมืองของรัฐซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา ศาลจะมีอำนาจบังคับใช้มาตรการ
ดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อได้วินิจฉัยชี้ขาดคดีในส่วนอาญาแล้ว การที่กฎหมายกำหนดให้มาตรการบังคับทาง
การเมืองรวมเป็นส่วนหนึ่งของคดีอาญาเช่นนี้ ย่อมไม่อาจแยกออกจากการวินิจฉัยความผิดทางอาญาได้
และต้องถือว่าเป็นโทษที่เกี่ยวเนื่องกับโทษทางอาญา การใช้มาตรการบังคับทางการเมืองดังกล่าว จึง

ต้องอยู่ภายใต้บังคับกำหนดอายุความทางอาญาด้วย เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปแล้ว ย่อม
ไม่อาจนำมาตราการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ และไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย
ปัญหาข้ออื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายชัยยุทธ ศรีจันทร์

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๙/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม. /๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายพุดผิงษ์ ฤชัย ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจ
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ
ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโอง อำเภอบ้านโอง จังหวัด
ลำพูน วาระที่ ๒ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔,
๑๖๗, ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง และเอกสารประกอบคำร้อง พอวินิจฉัย
ได้แล้ว จึงให้งดไต่สวน ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน วาระที่ ๒ ตามประกาศคณะกรรมการ
การเลือกตั้งลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของตน ได้แก่ รายการเงินลงทุน
๓ รายการ รวมมูลค่า ๔,๗๘๐,๐๐๐ บาท

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความและสามารถใช้มาตรการบังคับทาง
การเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การแจ้งยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิมคือจำคุกไม่เกินหก
เดือนและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะ
กระทำความผิดบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง แต่เมื่อ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้บัญญัติ
อายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้
บังคับ ดังนั้น หากผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนด ๕ ปี นับแต่วัน
กระทำความผิด คดีย่อมเป็นอันขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อ

ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งต่อผู้ร้องในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินให้ถูกต้องครบถ้วน อันเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องถือว่าการกระทำความผิดดังที่ผู้ร้องอ้างเกิดขึ้นในวันดังกล่าว แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี แต่ก็ปรากฏว่ายังไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มาศาล ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่งมาศาลและได้รับการประกันตัวไปเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว คดีส่วนอาญาจึงเป็นอันขาดอายุความ และมีผลให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) จึงไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในฐานะพลเมืองของรัฐซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา ศาลจะมีอำนาจบังคับใช้มาตรการดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อได้วินิจฉัยชี้ขาดคดีในส่วนอาญาแล้ว การที่กฎหมายกำหนดให้มาตรการบังคับทางการเมืองรวมเป็นส่วนหนึ่งของคดีอาญาเช่นนี้ ย่อมไม่อาจแยกออกจากการวินิจฉัยความผิดทางอาญาได้ และต้องถือว่าเป็นโทษที่เกี่ยวเนื่องกับโทษทางอาญา การใช้มาตรการบังคับทางการเมืองดังกล่าว จึง

(อม.๔๒)

- ๔ -

ต้องอยู่ภายใต้บังคับกำหนดอายุความทางอาญาด้วย เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปแล้ว ย่อม
ไม่อาจนำมาตราการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ และไม่จำต้องวินิจฉัย
ปัญหาข้ออื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง .

นายพิชัย เพ็งผ่อง

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน วาระที่ ๒ ตามประกาศคณะกรรมการ
การเลือกตั้งลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของตน ได้แก่ รายการเงินลงทุน
๓ รายการ รวมมูลค่า ๔,๗๘๐,๐๐๐ บาท

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความและสามารถใช้มาตรการบังคับทาง
การเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การแจ้งยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิมคือจำคุกไม่เกินหก
เดือนและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะ
กระทำความผิดบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง แต่เมื่อ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้บัญญัติ
อายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้
บังคับ ดังนั้น หากผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนด ๕ ปี นับแต่วัน
กระทำความผิด คดีย่อมเป็นอันขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อ

ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ
 เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
 ททุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
 ประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ การ
 ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจาก
 ตำแหน่งต่อผู้ร้องในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินให้ถูกต้องครบถ้วน อัน
 เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอัน
 เป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องถือว่าการกระทำความผิดดังที่ผู้ร้องอ้างเกิดขึ้นใน
 วันดังกล่าว แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี แต่ก็
 ปรากฏว่ายังไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาล ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่งมาศาลและได้รับการประกันตัวไปเมื่อวันที่
 ๒ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว คดีส่วนอาญาจึงเป็นอันขาดอายุความ และมีผล
 ให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) จึง
 ไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง
 ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
 การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของ
 ผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในฐานะ
 พลเมืองของรัฐซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา ศาลจะมีอำนาจบังคับใช้มาตรการ
 ดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อได้วินิจฉัยชี้ขาดคดีในส่วนอาญาแล้ว การที่กฎหมายกำหนดให้มาตรการบังคับทาง
 การเมืองรวมเป็นส่วนหนึ่งของคดีอาญาเช่นนี้ ย่อมไม่อาจแยกออกจากการวินิจฉัยความผิดทางอาญาได้
 และต้องถือว่าเป็นโทษที่เกี่ยวเนื่องกับโทษทางอาญา การใช้มาตรการบังคับทางการเมืองดังกล่าว จึง

(อม.๔๒)

- ๔ -

ต้องอยู่ภายใต้บังคับกำหนดอายุความทางอาญาด้วย เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปแล้ว ย่อม
ไม่อาจนำมาตราการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ และไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย
ปัญหาข้ออื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นางสาวบุญมี รัฐะศิริ

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน วาระที่ ๒ ตามประกาศคณะกรรมการ
การเลือกตั้งลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของตน ได้แก่ รายการเงินลงทุน
๓ รายการ รวมมูลค่า ๔,๗๘๐,๐๐๐ บาท

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความและสามารถใช้มาตรการบังคับทาง
การเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การแจ้งยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิมคือจำคุกไม่เกินหก
เดือนและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะ
กระทำความผิดบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง แต่เมื่อ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้บัญญัติ
อายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้
บังคับ ดังนั้น หากผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนด ๕ ปี นับแต่วัน
กระทำความผิด คดีย่อมเป็นอันขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) เมื่อ

ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโฮ้ง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ
 เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
 ททุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
 ประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ การ
 ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจาก
 ตำแหน่งต่อผู้ร้องในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินให้ถูกต้องครบถ้วน อัน
 เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอัน
 เป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องถือว่าการกระทำความผิดดังที่ผู้ร้องอ้างเกิดขึ้นใน
 วันดังกล่าว แม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี แต่ก็
 ปรากฏว่ายังไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาล ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่งมาศาลและได้รับการประกันตัวไปเมื่อวันที่
 ๒ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว คดีส่วนอาญาจึงเป็นอันขาดอายุความ และมีผล
 ให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) จึง
 ไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง
 ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
 การเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของ
 ผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในฐานะ
 พลเมืองของรัฐซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา ศาลจะมีอำนาจบังคับใช้มาตรการ
 ดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อได้วินิจฉัยชี้ขาดคดีในส่วนอาญาแล้ว การที่กฎหมายกำหนดให้มาตรการบังคับทาง
 การเมืองรวมเป็นส่วนหนึ่งของคดีอาญาเช่นนี้ ย่อมไม่อาจแยกออกจากการวินิจฉัยความผิดทางอาญาได้
 และต้องถือว่าเป็นโทษที่เกี่ยวเนื่องกับโทษทางอาญา การใช้มาตรการบังคับทางการเมืองดังกล่าว จึง

ต้องอยู่ภายใต้บังคับกำหนดอายุความทางอาญาด้วย เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปแล้ว ย่อม
ไม่อาจนำมาตราการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ และไม่จำต้องวินิจฉัย
ปัญหาข้ออื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายกิตติพงษ์ ศิริโรจน์

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๙/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม /๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายพุดผิมพงษ์ ถาชัย ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึง
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ
ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโอง อำเภอบ้านโอง จังหวัด
ลำพูน (วาระที่ ๒) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษฐานเป็นผู้มีหน้าที่ยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจึงยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิมคือจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคแรก แต่เมื่อ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๔ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมาย อาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มายังศาลภายในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นอันขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ อันเป็นการยื่น

คำร้องภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกกล่าวหาศาลเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ กรณีจึงไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาศาลภายในอายุความห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด คดีส่วนอาญาจึงขาดอายุความ สืบนำคดีอาญามาฟ้องยอมเป็นอันระงับไปและไม่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) และมาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลซึ่งสืบเนื่องจากโทษทางอาญาและไม่อาจแยกออกจากโทษทางอาญาได้ เมื่อคดีส่วนอาญาขาดอายุความแล้วจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้ได้ กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นอีก

จึงวินิจฉัยยกคำร้อง.

นายประทีป ดุลพินิจธรรมา